

тежка артилерия. Тукъ се бѣ явила и, преустроената вече, сръбска войска. По това време Съглашението правѣше голѣми усилия да привлече на своя страна Ромъния и дирѣше единъ успѣхъ на Южния фронтъ, за да помогне на своята политика. У Българското командуване пѣкъ назрѣваше мисълта — да извърши единъ неочакванъ ударъ въ Западна Македония, а сжщо тѣй — да скжси Южния фронтъ чрезъ заемане Гръцката територия между рѣкитѣ Места и Струма. Въ свръзка съ всичко това, презъ августъ французи и англичани атакуваха Южния фронтъ въ участъка между р. Вардаръ и Дойранското езеро и особено масива Дубъ, но претърпѣха пълненъ неуспѣхъ. Отъ българска страна пѣкъ бѣ предприета настѣпателната операция отъ Битоля къмъ Костуръ, Леринъ и Острово, а презъ Рупелската тѣснина и по-наизтокъ нахлуха къмъ долното течение на р. Струма. Битолската операция се натъкна на голѣми французски и сръбски сили, и завърши неуспѣшно, но нахлуването къмъ Долна Струма успѣ напълно.

На северъ се намѣси въ войната срещу Централнитѣ сили и Ромъния.

Презъ есенъта и зимата многобройнитѣ противници изблѣскаха навлѣзлитѣ наши войски въ Западна Македония, и, следъ тежки бойове за нашитѣ части, успѣха да заематъ даже гр. Битоля. Въ сжщото време нашата III армия бѣ сразила ромънскитѣ и русскитѣ войски въ Добруджа, а австро-германци, българи и турци бѣха завоювали Влашко и достигнали р. Серетъ. Опасността, която създаде на първо време намѣсата на Ромъния, бѣ победоносно отстранена. Ромънската войска бѣ навсѣкжде бита, и бързо извадена отъ строя.

Голѣмитѣ победи срещу Ромъния повдигнаха духа на българскитѣ войски, които се борѣха съ съглашенскитѣ сили на Македонския фронтъ, и последнитѣ твърде скоро се убедиха, че не така лесна ще бжде всѣка тѣхна победа срещу българитѣ. Затова, освенъ съ оржжието, тѣ наченаха да си служатъ и съ всевъзможни агитации, за да разколебаятъ духа и устойчивостта на нашитѣ войски. Пращаха бюлетинки и разпространяваха слухове съ най-примамливи съдържания, напримѣръ: че се биятъ безцелно, че България ще получи своето и безъ кръвта на своитѣ синове и пр. . . . Всичко това, разбира си, не даде очаквания резултатъ. То показваше, обаче, че Съглашението не чака победата само отъ своитѣ оржжия и че, за предпазване отъ неговата измамна пропаганда сж необходими особени грижи отъ страна на всички командири.

Б) БОЙОВЕ НА ВИСОТАТА КОТА 321.

1) Бой на 9-и и 10-и октомврий 1916 година. (Скица № 43).

При развиващитѣ се събития въ Западна Македония — къмъ Битоля, за противника на Южния фронтъ бѣ особено важно да затвърди позициитѣ си въ долината на р. Вардаръ и, на първо мѣсто, здраво и сигурно да държи масива Мая Дагъ. Затова нему бѣ нужно да очисти севернитѣ склонове на